

Stosownie do definicji rodziny zawartej w art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej - rodzina to osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące. Faktyczny związek, o jakim mowa w powołanym przepisie oznacza codzienne współdziałanie osób zmierzające do lepszego zaspokojenia ich potrzeb bytowych, w tym mieszkaniowych, żywnościowych i polegających na zapewnieniu dochodu stanowiącego źródło utrzymania (zarobkowych). Tak wynika z wyroku WSA w Gdańsku z 22 czerwca 2017 r. (sygn. III SA/Gd 289/17).

Sąd wskazał, że wspólne zamieszkiwanie jest przesłanką uznania za rodzinę osób zamieszkujących ze sobą, jeżeli równocześnie z tym zamieszkiwaniem występuje element wspólnego gospodarowania. Wspólne zamieszkiwanie dwóch lub więcej osób w rozumieniu art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej zawsze będzie oznaczać wspólne gospodarowanie (zob. w tej materii m.in.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt I OSK 1947/12; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt I OSK 1537/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Lu 889/12; Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych; orzeczenia.nsa.gov.pl.). Sąd orzekający w sprawie odwołał się również do wyroku Sądu Najwyższego z 2 lutego 1996 r. (sygn. akt II URN 56/95; System Informacji Prawnej LEX) w którym stwierdzono, iż cechami charakterystycznymi dla prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego może być udział i wzajemna ścisła współpraca w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu, niezarobkowanie i pozostawanie w związku z tym na całkowitym lub częściowym utrzymaniu osoby, z którą się gospodarstwo domowe prowadzi, a wszystko dodatkowo uzupełnione cechami stałości, które tego typu sytuację charakteryzują.

Źródło: [CBOSA](#)